

Ježíš se představuje

■ vyprávění pro rodinu

„Ale dědo, kdy vlastně Ježíš začne dělat ‘Ježíše’?“
Dědeček se pohodlně usadí na pohovce a otevře knihu, kterou má tak rád. „Děti moje, Ježíš začíná ve své vesnici. Ale bylo to velmi nepříjemné zklamání...“

V synagoze v Nazaretu

Ježíš se vrátil do Nazaretu, vesnice, kde žil od dětství a kde vyrůstal. Jeho návrat do vesnice vypadá jako katastrofa! Je zrovna sabat, den odpočinku. Ježíš jako obvykle přišel do synagogy s ostatními.

Ve stanovený čas vstal, aby přečetl úryvek z Bible, jak to mohli dělat všichni muži Izraele. Podali mu svitek proroka Izajáše, Ježíš vyhledal úryvek z 61. kapitoly a přečetl první dva verše: „*Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.*“ (Lk 4,18-19)

Když skončil, Ježíš vrátil svitek sluhovi a posadil se. Všichni lidé v synagoze na něj upřeli oči a s napětím očekávali jeho výklad. Ježíš promluvil: „*Dnes se naplnilo slovo proroka Izaiáše, které jste slyšeli.*“ Jinými slovy Ježíš říká: „Já, který k vám mluvím, jsem Mesiáš očekávaný od věků.“

Úžasná a neuvěřitelná zpráva

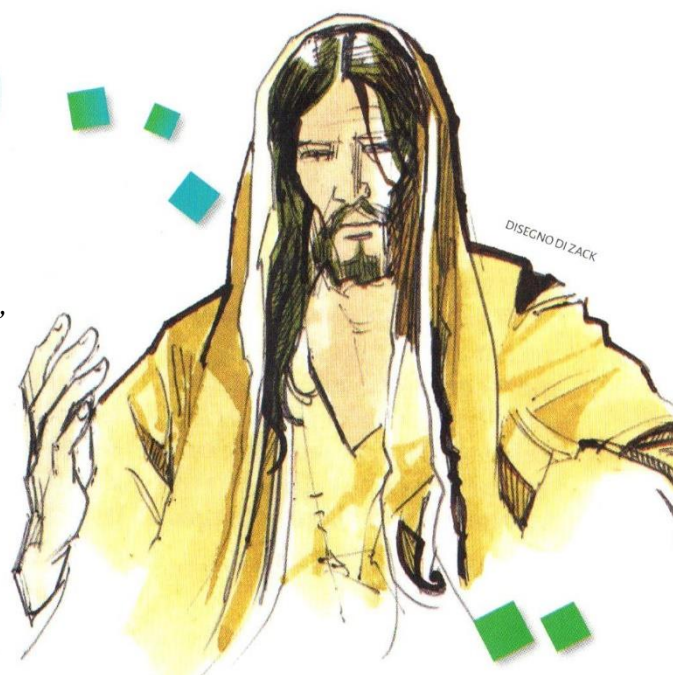
Představte si reakci a odezvu obyvatel města! Nejprve byli naplněni úžasem a obdivem. Ale pak se v nich probudily pochybnosti a ptali se: „Není to ale Josefův syn? Toho přece dobře známe, víme o něm všechno. Jistě, byl sice dlouho pryč, ale stejně se od té doby moc nezměnil: je to pořád ten samý člověk, kterého známe už léta! Proč nám ale tady teď tvrdí, že se stal Mesiášem, osvoboditelem, na kterého čekáme celá staletí?“

Ježíš si hned těchto jejich pochybností všiml a odpověděl: „Chcete ode mne důkaz, abyste uvěřili, chcete vidět zázračné události, jaké se staly v jiných městech, chcete, abych vám dokázal, že jsem skutečně Mesiáš... Kvůli vaší nedůvěře vám ale nemohu dát žádný důkaz.“

Nebudete-li věřit vy, uvěří pohané

Ježíš také citoval přísloví: „*Žádný prorok není vítán ve své vlasti*“, a pokračoval: „*Mnoho vdov bylo v Izraeli za dnů Eliášových, kdy se zavřelo nebe na tři a půl roku a na celou zemi přišel veliký hlad. A k žádné z nich nebyl Eliáš poslán, nýbrž jen k oné vdově do Sarepty v zemi sidónské. A mnoho malomocných bylo v Izraeli za proroka Elizea, a žádný z nich nebyl očištěn, jen syrský Náman.*“ (Lk 4,25-27)

Ježíš nediplomaticky tvrdě napadl nevíru svých spoluobčanů a zdá se, že otevřel dveře pohanům a cizincům!

Katastrofa v každém smyslu

Ježíšovo první kázání v Nazaretě bylo v každém ohledu katastrofou. Ve skutečnosti na něj jeho spoluobčané útočili ještě tvrději: byli přesvědčeni, že Ježíš uráží Boha, že se rouhá a že by měl být ukamenován!

Vyhnali ho proto z vesnice a vedli ho na vrchol hory k hlubokému útesu. Chtěli ho svrhnout dolů a pak ukamenovat, ale nepodařilo se jim to. Ježíš prošel mezi nimi a podařilo se mu uniknout...

Po této události se Ježíš vydal ke Galilejskému jezeru, aby učil v tamních synagógách.

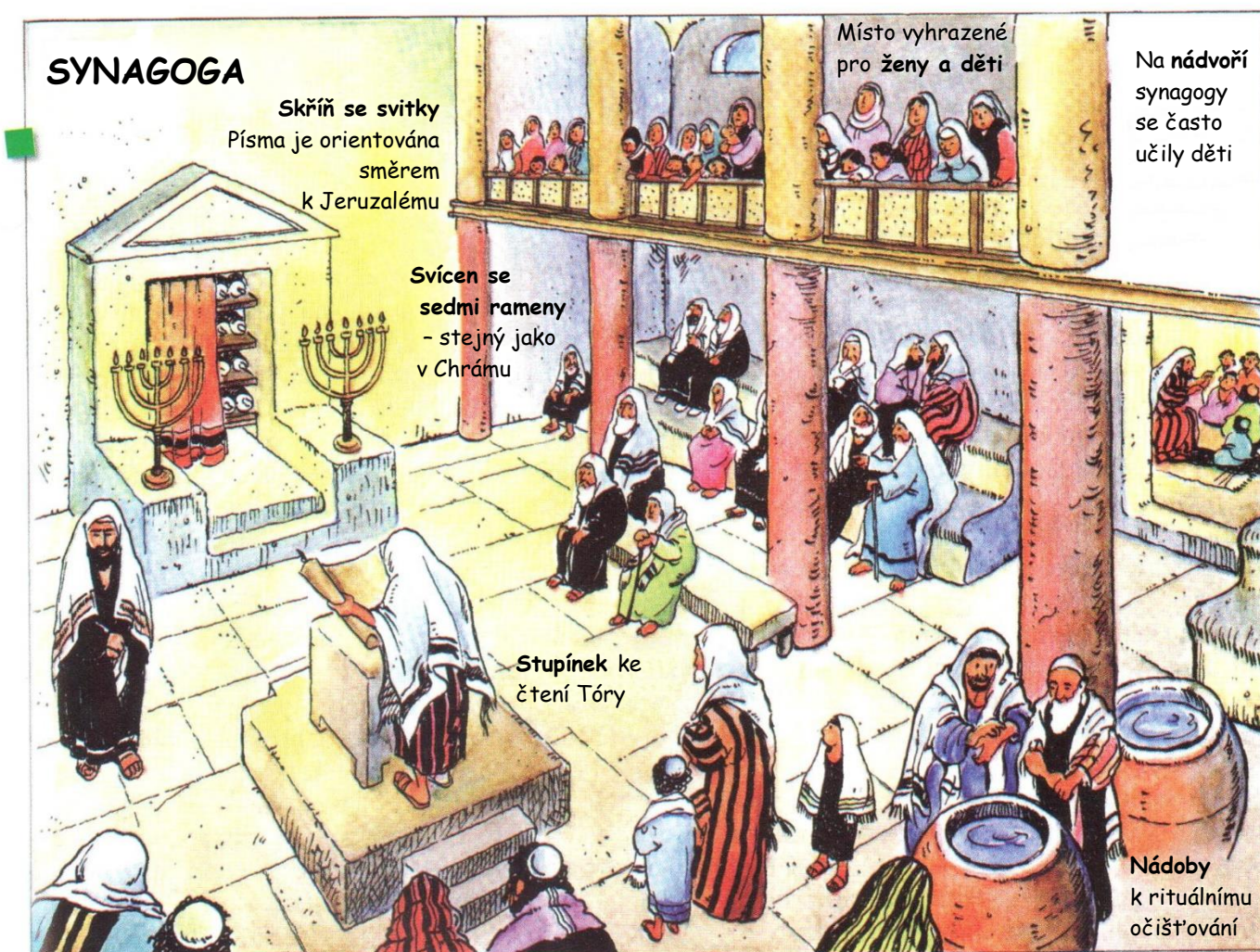
Skutečná historie

Sobota

V sobotu (o sabatu) chodil každý zbožný Žid do modlitebny – synagogy. Ježíš tam chodil také, protože vyznával stejné náboženství jako jeho krajané.

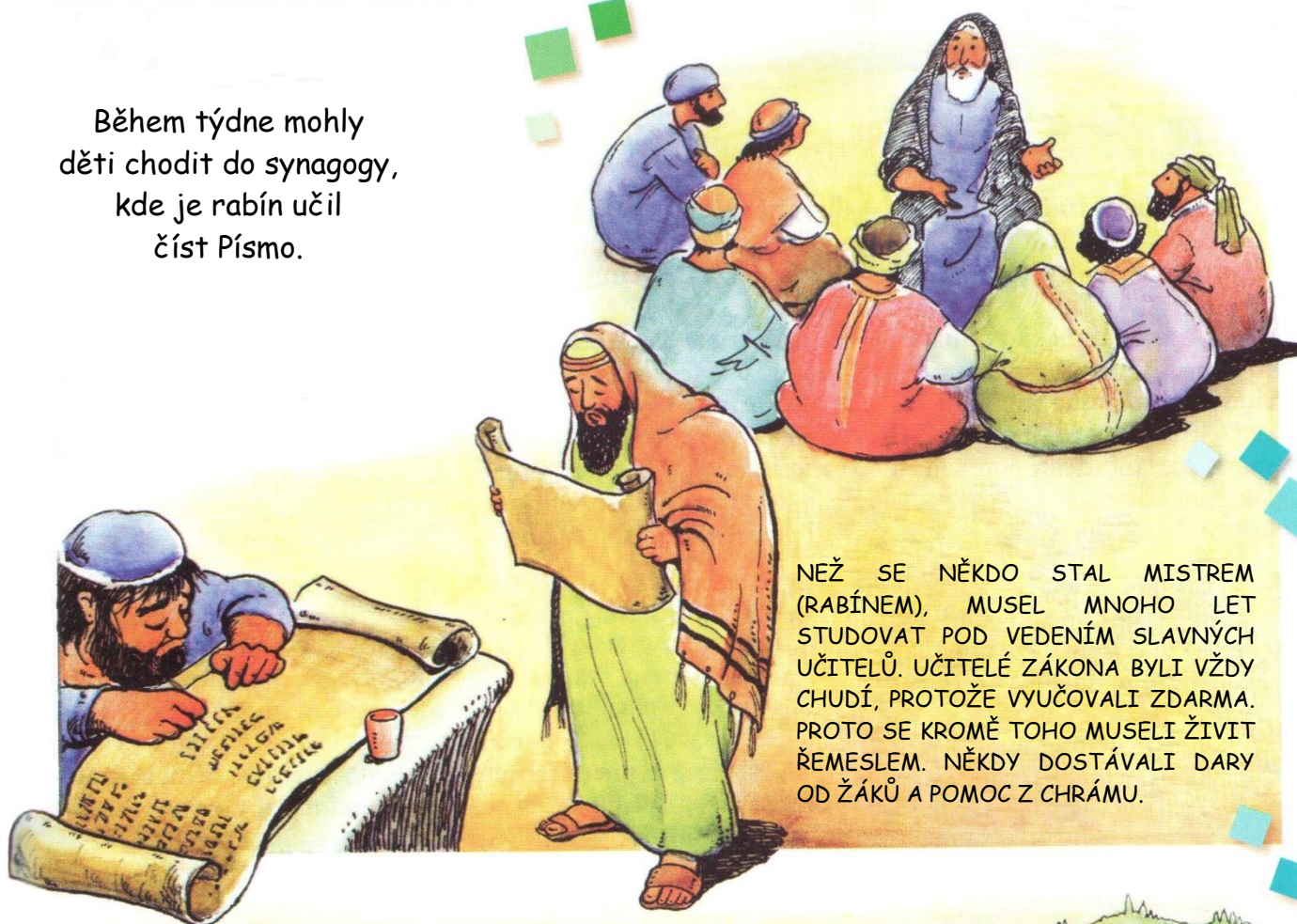
Synagogy byly budovy, kde se lidé scházeli. V nich bylo mnoho odkazů na Chrám.

V Chrámu byla nejvnitřnější místnost, velesvatyně, která byla chráněna oponou. Stála tam schrána smlouvy, v níž byl uložen opis Zákona, na němž byla smlouva založena. I v synagoze byl prostor chráněný závěsem, za nímž byla skříň („archa“), v níž se uchovávaly svitky Zákona. Tyto svitky však nebyly považovány za „nedotknutelné“: měly být čteny a vysvětlovány.

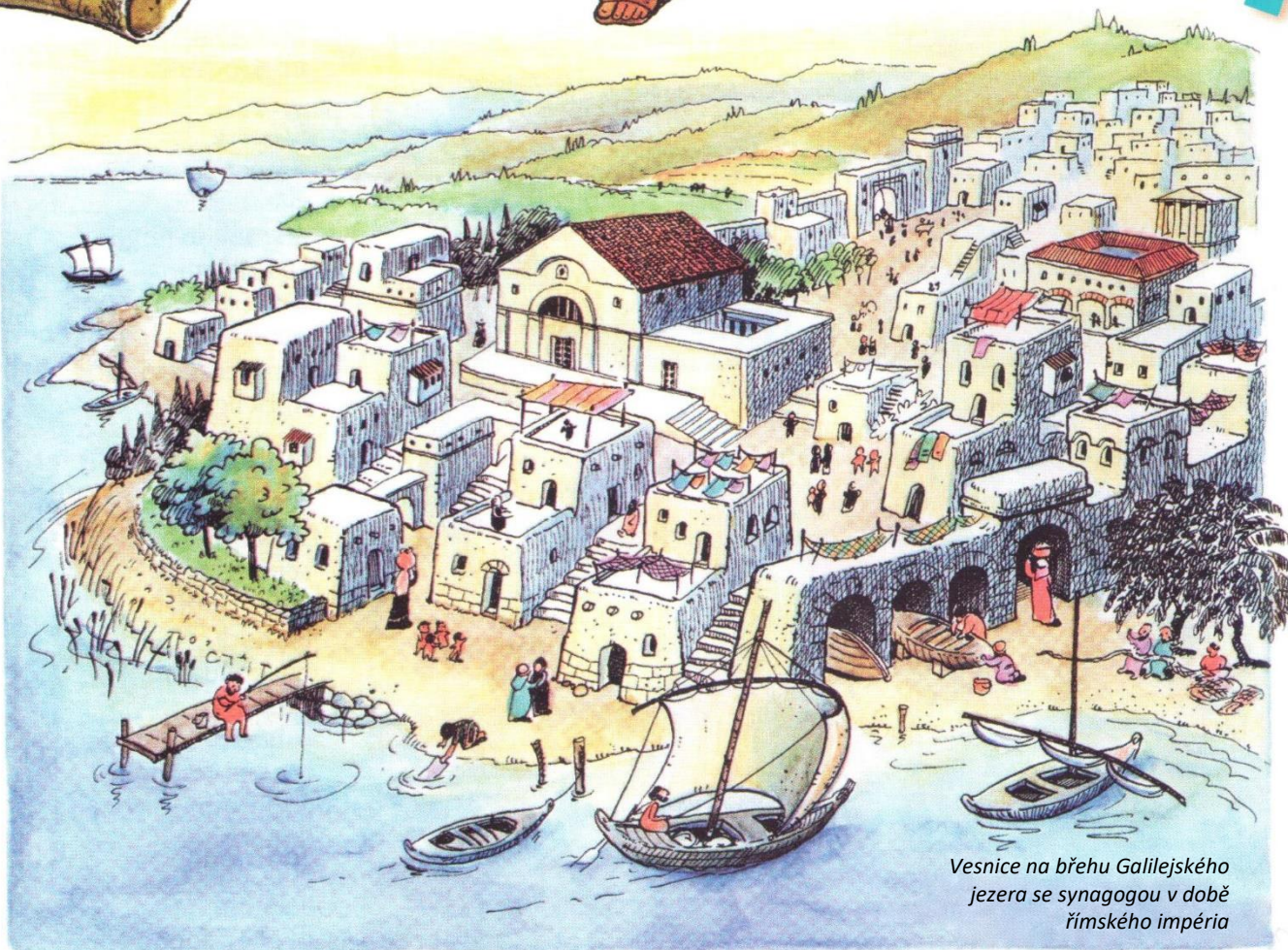

Škola

Během týdne mohly
děti chodit do synagogy,
kde je rabín učil
číst Písmo.

NEŽ SE NĚKDO STAL MISTREM
(RABÍNEM), MUSEL MNOHO LET
STUDOVAT POD VEDENÍM SLAVNÝCH
UČITELŮ. UČITELÉ ZÁKONA BYLI VŽDY
CHUDÍ, PROTOŽE VYUČOVALI ZDARMA.
PROTO SE KROMĚ TOHO MUSELI ŽIVIT
ŘEMESLEM. NĚKDY DOSTÁVALI DARY
OD ŽÁKŮ A POMOC Z CHRÁMU.

Vesnice na břehu Galilejského
jezera se synagou v době
římského impéria

Prorok Izaiáš

Izaiáš je nejdůležitějším prorokem Starého zákona. Žil osm století před Ježíšem Kristem.

Svou službu vykonával v Jeruzalémě přibližně čtyřicet let. Jeho slova, zachovaná v posvátných textech, hovoří o Boží moci, o potřebě naprosto mu důvěřovat a odmítají spojenectví s cizími národy, protože by to znamenalo přijmout jejich bohy a modly.

Původně se mělo za to, že celou knihu Izaiáš napsal jeden člověk. Vědci však identifikovali texty, které se vztahují k různým historickým okamžikům, a z toho usoudili, že text byl napsán několika autory. Myšlenkově a inspiračně však na sebe navazují.

Je tedy zřejmé, že s Izaiášem se zrodila skutečná škola, která jeho slova uchovávala, předávala, znovu vykládala a pak provázela izraelský lid před babylonským vyhnanstvím, během něj i po něm.

Izaiášova slova byla napsána na svitku. Ježíš říká, že od té chvíle se stala skutečností.

Zkušenost

Putovní kamínky

Vyhledejte mezi Ježíšovými slovy větu, která se vám nejvíce líbí, a napište ji krásným písmem na plochý kamínek a vybarvěte ji tak, aby byla dobře viditelná. Nakonec ji důkladně natřete průhledným lakem, který odolává vodě. Kamínky můžeme předem nabarvit nějakou světlejší barvou. S pomocí rodičů nebo katechetů vyzdobte těmito kamínky okraj zahrady nebo příjezdové cesty tak, aby je kolemjdoucí dobře viděli.

Nauč nás, jak na to

Pane, víme,
že chceš lepší svět.
Známe tvou vůli,
ale nevíme,
jak ji uskutečnit.
Otevři nám oči.
Dej nám představivost.
Dej nám sílu
jednat beze strachu.
Proměňuj svět pomocí nás,
svých nástrojů.

Pane, věříme Ti,
proměň naše pochybnosti,
dodej nám odvahu
a my budeme svědky
tvé lásky ke každému muži
a ženě tohoto světa.